

MARIÁNSKÉ MISIJNÍ DÍLO

OMI
misionáři
obláti

Pakistánské ženy s dětmi

Mariánské misijní dílo

Staroklokotská 1 | Tábor 390 03 | tel. 603 224 665
e-mail: mmd@oblati.cz | <http://oblati.cz/mmd.html>

Dárcovský účet: 244 816 241/0300

Název banky: Poštovní spořitelna (na každé poště)

Naše projekty a jejich variabilní symboly:

Pákistán (VS 410) | Haiti (VS 310) | Madagaskar (VS 540) |
Paraguay (VS 320) | Bangladéš (VS 430) | Zimbabwe (VS 560)
Misijní školy (VS 600) | adopce Haiti (VS 311)

Mše sv. sloužené v misiích na úmysl dárce:

VS 900 – mše svatá – Jako dar na mši svatou je dobré darovat alespoň 150 Kč
VS 909 – mešní novéna (9 mší sv.) s darem 1200 Kč

MILÍ PŘÁTELÉ A PODPOROVATELÉ OBLÁTSKÉHO MISIJNÍHO DÍLA,

o prvních Vánocích před více než dvěma tisíci lety se narodila Boží Štědrost. Nepředstavitelná Boží Štědrost! Bůh nám skrze vtělení a narození svého Syna v plnosti zjevil, kým opravdu je. Ježíš nám svým životem, svými slovy a skutky přišel říct, že Bůh je Otec, milující Otec s vždy otevřenou náručí, která štědře rozdává a bezpodmínečně přijímá. Bůh je rozséváč, který zrno svého slova rozsévá nejen

do úrodné půdy, ale i do trní, do kamení, do křoví. Co kdyby?! Bůh sytí hladové zástupy a po hostině se sebeře ještě dvanáct plných košů ječných chlebů! Bůh je ten, který nám neodpouští sedmkrát denně, ale sedmasedmdesátkrát! Nejen slovy, ale celým svým životem na nás Ježíš křičel, že Bůh je štědrý dárcce pravého života, vždyť on sám byl Otce poslán, právě proto, abychom měli život a měli ho v plnosti. Vánoce nám jednoduše stále znovu a znovu připomínají, že

náš Bůh je láska, která nepočítá a kterou ve štědrosti a obdarování nemůže zastavit ani náš hřích ani smrt. To je ta radostná zvěst, kterou se svými často nedokonalými prostředky a dokonce i skrze svou slabost snažíme jako misionáři obláti hlásat i dnes. Každý člověk se totiž musí dozvědět, že je touto „plýtvající“ láskou milován. Děkujeme vám za to, že se spolu s námi ještě i dnes na této misi štědře podílíte. Požehnané a štědré Vánoce!

Vlastimil, OMI

ZIMBABWE – Nová misie

Takové krátké shrnutí: stále ještě žiju, mám se vlastně hodně dobře, učím se domorodý jazyk a koncem ledna bych měl spolu s jedním zimbabwským oblátem začít působit v nové misi daleko v buši. Prakticky ji budeme celou zakládat, takže to bude asi docela dobrodružné.

K mému začátku v Zimbabwe patřilo hlavně seznámování se. Postupně jsem navštívil naše oblátské farnosti ve městě a nějaký čas jsem strávil také v naší venkovské misi St Luke's (Svatého Lukáše). Misionáři obláti v Zimbabwe mají na starosti tři farnosti ve městě Bulawayo a také jednu venkovskou misi, St Luke's, přibližně v jedné třetině cesty z Bulawayo k Viktoriiným vodopádům. Právě na zkušenost afrického venkova jsem se nejvíc těšil – a byla to opravdu síla, když jsem tam nedávno směl strávit přes dva týdny.

I do této pouště za oázu vyráží obláti, aby tam po dlouhé cestě terénním autem přinesli naději Evangelia. Místům, kde se malé místní církve v sobotu nebo v neděli takto sejdou, se říká „outstations“. Měl jsem možnost navštívit dvě z nich. Chrámem je tu chýše s více či méně dřevou slaměnou střechou a někdy s hliněnými sedátky a oltářem, jindy jen s jakž takž pohromadě držícím dřevěným obětním stolem. Sejde se pár žen a dětí, muži přijdou zřídkakdy, ale záleží na jednotlivých outstations. Všechnu bídu, špínu a trable zaplaší

hned první tóny vstupního zpěvu. A v té radosti se samozřejmě nedá jen tak stát. Vše je v lадném pohybu: ruce, ramena, boky, nohy. Tancem Pána chválí i seschlá těla upracovaných vdov. Jsou však i „klidné“ písně, jako třeba Nkosi sihawukele, Pane, smiluj se, tedy prosba o odpuštění a o srdce schopné přivítat Pána v jeho Slově a v Chlebě života. Hlad duchovní tu občas doprovází i hlad tělesný. Nejhorší situace byla v roce 2008, umíralo se tu hladu. Situace se potom sice zlepšila, ale nyní se všichni shodují, že se tam Zimbabwe zas pomalu

vrací... Ať nás to všechny učí vděčností a štědrosti.

Jak už jsem zmínil na začátku, mou první prací v Zimbabwe bude založit jednu novou misi. Jmenuje se St John's Maraire a je v diecézi Masvingo (čti Mašingo), kde obláti doposud nejsou. Nebudu na to sám, budeme dva. Otec Charles, který bude farářem, je domorodec a dosud byl superiorem naší zimbabwské misie. Já budu něco jako kaplan a budu mít na starosti mládež a taky finance. (Uf!) Co se v takové misi dělá? V zásadě je to farní pastore, jen ve specifických podmínkách. (A budem se o ni snažit oblátskou metodou blízkosti k lidem, zvláště k těm nejpotřebnějším.) Člověk se hodně nacestuje, když objíždí různé vzdálené části farnosti. Některé „outstations“ jsou za řekami, které se v období dešťů prý docela rozvodní, takže se může stát, že se na druhou stranu ani nedostane.

Na konci srpna jsme se do Maraire jeli podívat. Sám biskup nás provedl po místě budoucí misie. Je to úplně v buši, člověk vidí jen stromy, keře a sem tam nějakou divokou aloe. Ale když se přijíždí, je krajina otevřenější, jsou tam pastviny, políčka a usedlosti. Na místě budoucí misie však zatím stojí jen hrubá konstrukce obytného domu a vedle základy a zdi budoucí kuchyně a hospodářského stavení. Musí se nechat vyvrtat studna. Taky budeme potřebovat solární panely a baterie atd., abychom měli elektřinu

aspoň na počítač a na svícení v noci. Dostat sem elektrické vedení bude trvat dlouho. A dál bude naším úkolem budovat misii v africkém slova smyslu: kostel, „farní úřad“, ošetřovnu, školu

(jedna „primary school“ už tu neda-leko funguje; naším úkolem prý bude postavit „secondary school“, nejlépe i s kolejí). Máme prý plnou podporu místních lidí i jejich náčelníka.

Co víc si přát? Snad už jen hodně kuráže a sem tam nějaký ten zázrak... A vaši podporu.

Váš Karel omi

MISIONÁŘI Z CELÉHO SVĚTA PÍŠÍ:

Haiti, P. Loudeger:

V tuto chvíli se na Haiti nacházíme v těžké politické i lidské krizi. Vláda je nestabilní, protože se v ní politické strany vzájemně blokují. To postihuje obyvatele země, protože prostě všechno chybí. V nemocnicích už téměř není možné ošetřovat, školy jsou zavřené, na benzínkách někdy seženete trochu benzínu, a v obchodech jsou regály s potravinami prázdné, protože je doprava blokována. Jako misionáři už také nemůžeme přijít za všemi. Bída je ohromná, přece bychom chtěli pomoci tam, kde je potřeba. Byli bychom vám velmi vděční, pokud byste nám mohli pomoci bídu našich lidí zmenšit. Jedni z nejvíce postižených jsou lidé z vesnic a odlehlých míst. Nemají pravidelný příjem, protože se nejčastěji jedná o nájemné dělníky v zemědělství nebo o ty, kdo mají k obživě to, co si sami vypěstovali. Nejúčinnější pomocí není ze zkušenosti jednorázová akce, ale například pořízení zvířete, které pak rodině poskytuje obživu. Váš dar by tedy pomohl dlouhodobě a smysluplně. Díky!

Pákistán, Lahore, P. Khan Paulus, superior:

Dívky a mladé ženy po ukončení školní docházky podobně jako chlapci potřebují následné odborné vzdě-

lání. Ženy z naší křesťanské čtvrti na to však velmi často rezignují, protože musí překonat vzdálenost přes celé město, aby se dostaly do školy, která je připravená do sociálních služeb nebo na dráhu ošetřovatelek. Obávají se totiž útoků mladých muslimských radikálů, jak se jim opakovaně na cestě zpět děje. A ze strachu zůstávají raději doma. Rádi bychom jim poskytli možnost dobrého vzdělání, a tak jsme se rozhodli poskytnout pozemek u našeho domu, aby zde mohla být taková škola zřízena. Přicházíme k vám s prosbou, zda nám v této důležité potřebě pomůžete. Děkujeme za jakoukoli pomoc.

Bangladěš, Boroleka, P. Sup. Costa:

Období dešťů tentokrát trvalo déle než obvykle. Náš úmysl, zde v Borolece postavit křesťanům víceúčelový prostor na mše svaté, jsme museli o několik týdnů odsunout. Mezitím se nám ale podařilo započít stavební práce a tak doufáme, že za několik týdnů budeme moci vysvětit nový kostel. Pro zdejší lidi je důležité přijít do kostela, protože jejich cesta na bohoslužbu často trvá hodiny. Děkujeme za vaši podporu!

Bezpečí a vzdělání pro ženy, Lahore, Pákistán

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

... 30. září, byl zveřejněn apoštolský list papeže Františka ve formě motu proprio „Aperuit illis“, kterým papež ustavuje třetí neděli v mezidobí Nedělí Božího slova?

... říjnový mimořádný sněm Středoevropské provincie, které ho se účastnili zástupci široké oblátské rodiny v Česku, Německu a Rakousku, potvrdil čtyři základní priority, kterými se má v následujících letech naše provincie řídit? Jde o misii s mládeží,

pěči o nová povolání, o formaci nových misionářů a o nové misijní projekty.

... jako odpověď na právě skončený mimořádný misijní měsíc a na proběhlou synodu o Amazonii se náš o. generál mimo jiné rozhodl požádat každý z oblátských regionů, aby na obtížné misijní území Amazonie poslal po jednom oblátovi?

... na počátku listopadu proběhlo v Praze setkání Evropské oblátské komise o misii s mládeží a pastorační povolání? Setkání se každoročně

účastní po jednom oblátovi z každé evropské země, kde misionáři obláti působí, a po jednom zástupci mládežnických skupin. Komise se v Česku sešla vůbec poprvé.

... letošního 28. listopadu schválil papež František dekret, kterým stvrzuje hrdinské ctnosti Božího služebníka oblátského biskupa Ovide Charleboise, OMI, který působil na kanadském dálném severu a který byl iniciátorem prohlášení sv. Terzie z Lisieux patronkou misii? Jde o důležitý krok na cestě jeho svatořečení.

O VÁŠNI A O SNECH

Setkání o společné budoucnosti a o plánování naší misie jsme v naší provincii zažili v posledních letech hned několikrát. Letošní říjnové ale bylo v mnohém „poprvé“.

Poprvé šlo o setkání nejen nás, zasvěcených misionářů oblátů se sliby, ale i zástupců našich asociovaných, kteří se ho účastnili se stejným nasazením, stejnými právy a povinnostmi, a také několika sester oblátek, které ze své madridské základny krok za krokem expandují i do dalších koutů Evropy a světa.

Není tedy divu, že nejskloňovanějším slovem čtyř všedních dnů prvního říjnového týdne bylo v německém Hünfeldu sousloví „oblátská rodina“, a to zcela v duchu charismatu sv. Evžena de Mazenod. Už v první polovině 19. století pro něj bylo jeho nové řeholní společenství rodinou. Ve svých dopisech píše o oblátek jako o svých synech a, když chce zdůraznit, čím má nové misijní společenství v církvi být, používá spojení „nejjednodušší rodina na světě“. A my dnes odhalujeme, jak nás tentýž Duch vybízí po dvou stech letech k tomu, abychom v tomto klíčovém rozměru našeho charismatu, kterým právě rodinnost je, znovu spatřili přednost, která je tím nejlepším svědectvím, které můžeme dnešnímu světu, který si neví rady s životem růzností, rozdílností a s žitím vztahů vůbec, nabídnout.

Poprvé jsme také jasně stanovili čtyři priority, které se tak stávají kritériem k rozhodování, rozlišování a změně. Vedle misie s mládeží jde o pastorační povolání, formaci a nové misijní projekty s chudými.

Na čtyři dny toho bylo moc. Ale neskončili jsme. K rozhodnutím o konkrétním naplnění naší společné misijní

vize chceme dojít v únoru, kdy se zase všichni sejdem, abychom společně rostli a s nadšením a vášní snili o naši misii s chudými.

Vlastimil, omi

ASOCIOVANÍ SNILI A OBNOVOVALI

Každý rok vyjíždíme na začátku října na západ, do oblátského kláštera v německém Hünfeldu, na provinční setkání asociovaných. Nebývá to ledajaké setkání. Jeden

z hlavních důvodů společného víkendu je totiž obnovení naší asociace, tedy rozhodnutí, že chceme skrze modlitbu a službu bližním žít podle charismatu sv. Evžena stejně jako obláti.

Hlavním tématem víkendu s asociovanými bylo „misie ve společenství“. A tak jsme se intenzivně sdíleli a zabývali se budoucností, plány i našimi velkými sny. To byl pro mě jeden ze dvou nejsilnějších okamžiků víkendu – ve svých re-

gionálních skupinkách jsme se měli sdílet o svých snech, a neměli jsme se vůbec znepokojovat, pokud současná realita tomu zatím příliš neodpovídá. A tak jsme se neznepokojovali a pustili se do toho opravdu naplno. Konečně povedlo převést na papír to, co už nějaký ten rok nosíme v hlavě, možná spíš v srdci.

Tím druhým okamžikem byla jednoznačně sobotní obnova slibu. Slib jsme ale neskládali jako odborníci na modlitbu, profesionální misionáři nebo jako vzorová asociovaná, kteří to za ty léta už mají plně v malíčku. Skládali jsme to jako ti, kteří chybují a kteří to často ne úplně zvládají, ale kteří zároveň vstupují do nového „asociovaného“ roku s důvěrou v Boží pomoc a odhodláním společně růst a žít Evženovo charisma co nejautentičtěji.

Kačka

